

Nr 12

Detsember 2007

TÄHEKE

Narivrolla

WWW.LASTEKAS.EE

WWW.TAHEKE.DELFI.EE

Jõulukuul sajab taevast laia lund ning jõuluvanal mõis- tagi käed-jalad tööd täis. Kinkide laialivedamine on võtab ikka omajagu aega! Õnneks on jõuluvanale raskel ajal appi tulnud põhjapõder Lembit, kes aitab si- kutada jõulupakkidest pungil saa- ni ja tunneb hästi uusi elurajoone. Pealegi on Lembit ka naljamees, kes teab hästi palju anekdoote. Muide, mõned neist on vägagi ebaviisakad. Ei, Lembituga koos jõuluvanal küll juba igav ei hakka! Ehkki tal on muidugi hea meel, kui põder laste kuuldes rumalat nalja ei tee.

Järjekordne kingitassimi- se retk on otsa saanud. Põder ja jõuluvana longivad läbi lumise Eestimaa kodu poole. Korraga vis- kab Lembit ennast lumme pikali ja teatab jõuluvanale ...

Mida Lembit teatab?

Saada oma vastus enne 20. detsembrit meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa kindlasti oma nimi, vanus ja aadress! Parimatele vastajatele on auhinnaks Täheke'se sussikott, Ket- lin Priilinna raamat „Anna ja tema merisiga Julius“ ning Reet Palise raamat „Notsu Norbert ja Tähetäpi mudaravila“. Mõle- mad raamatud on sarjas „Minu esimene raamat“ välja andnud kirjastus Tänapäev.

Novembrikuu jutumullimängus pidi nu- putama, mida ütleb Janfred, nähes Karlsso- nit lõunamaale lendamas.

Võiduvastused:

Janfred ütleb: „Kes sellele frikadellikohvri- le propelleri külge pani?“

Susi Ann Kaljas (8 a), Tartu

Janfred ütleb: „See, mis eile oli ulme, on täna tegelikkus.“

Katrin-Helen Kasvandik (9 a), Tallinn

Janfred ütleb: „Karlsson, kiiruse ületamise eest saame trahvi!“

Andres Aleksander Kase (7 a), Tallinn

Susi Ann saab auhinnaks raamatu „Väike Tjorven, Pootsman ja Mooses“, Katrin He- len raamatu „Röövlitütar Ronja“ ja Andres Aleksander raamatu „Pöialpoiss Nils Karlsson“.

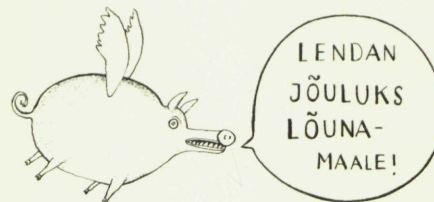
Lisaks muidugi Täheke'se sussikott.

Novembrikuu Lego män- gu võitjad on

Artjom Juškov Kohtla-Jär- velt ja Raul Tambre Viljandist.

Palju õnne! Kõik auhinnad saab kätte posti teel!

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Varese jõululugu <i>Leila Holts</i>	4
Jõululuule	
<i>Hando Runnel, Heli Illipe-Sootak, Milvi Panga</i>	5
Jõuluvana habe <i>Kristiina Kass</i>	6
Koer ja talv / Pini ja talv <i>Triinu Ojar</i>	8
Koomiks <i>Elina Sildre</i>	10
Kokanurk <i>Kris Leinatamm</i>	11
Ohhoo! <i>Tauno Vahter</i>	12
Post	13
Meisterdus	
Lõngakerast jõuluehted <i>Tuuli Tubin</i>	14
Võistlus	
Aastajaad meie Euroopa kodus	16
Nali	18
Arva ära!	19

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Ilona Martson
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 666 2535

Esikaane on joonistanud Navitrolla.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

JOONISTUSVÕISTLUSE REKORD

Juba teist aastat järjest kuulutasid Täheke ja Euroopa Parlamendi infobüroo välja suure laste joonistusvõistluse “Aastajaad meie Euroopa kodus”, millele tänava laekus ligi 2500 tööd Eestimaa eri paigust. Seda on pea viis korda rohkem kui eelmisel aastal.

4–10aastased lapsed joonistasid väga erinevas tehnikas oma peret, sõpru, lemmikloomi ja muidugi erinevaid aastaaegu. Väga palju joonistati siile, lepatriinusid ja õunu. Ootuspäraselt oli kõige rohkem pilte sügisest ja kõige vähem jõuludest.

Žürii valis välja 26 tööd, mis ilmuvad Euroopa Parlamendi Eesti infobüroo lauakalendris. Lisaks on 11.–20. detsembrini Tallinnas Euroopa Liidu majas avatud näitus, kus on väljas paarsada paremat tööd. Vaata ka Tähekeses lehekülgi 16–17!

TÄHEKE ILMUB VÕRU KEELES

Detsember on Tähekesega jaoks eriline kuu, sest üle hulga aja ilmub ta jälle võrukeelsena. Selle jaoks trükitakse eraldi tiiraaž, mis jagatakse tasuta Võrumaa koolide õpilastele.

Kuid veidike võru keelt saab õppida ka sellest Tähekesest siin. Nii näiteks ilmub Triinu Ojari jutt „Koer ja talv” korraga nii eesti kui ka võru keeles. Maitske, kuidas mekib! Kellele Triinu lood meeldima hakkavad, võib neid juurde lugeda vast ilmunud raamatust „Suur must koer/suur must pini”. Raamatusse on pildid joonistanud sama kunstnik Marja-Liisa Plats, kes, nagu Triinugi, on pärit Võrumaalt.

Joonistanud Bert Bergstein
(8 a), Tallinn

TRIINU OJARI RAAMATUS ON
JUTUD EESTI JA VÕRU KEELES.

Leila Holts

VÄIKSE VARESE JÕULULUGU

PESAL ISTUS VARES JAAK,
LAULIS MUUDKUI VAAK-VAAK-VAAK.
JÕULULAULU NÕNDA TA
ÜLIHOOLSALT HARJUTAS.

METSAS SADAS VALGET LUND,
EHITUD SAI JÕULUKUUSK.
VARES JAAK EI LEIDNUD UND,
OOTAS OMA KINGITUST.

JÕUDIS ÖNNIS ÖHTUKENE,
JÕULUMEEST EI KUSAGIL.
VARES OOTAS HOMMIKUNI ...
IKKA VEEL EI KEDAGI!

HOMMIKUL LÄKS VÄLJA JAAK
METSA MÕÖDA LENDAMA.
VAATAS RINGI SIIN JA SEAL
SUURE LAIA LAANE PEAL.

VAAK, VAAK, VAAK-VAAK-VAAK,
KUS ON MINU JÕULUSAAK?
KUS ON VORST JA JUUST JA SAI,
KUHU JÕULUMEESE KÜLL JÄI?

PIMEDANI OTSIS JAAK,
VIIMAKS OTSA LÖPPES JAKS.
KURVALT KOJU LOPERDAS,
JÕULUVANA LEIDMATA.

KODUPUU ALL OLI KEEGI ...
TUNDUS KA, ET HABE PIKK.
VÄLKUS PUNAST SEAL JA VALGET,
RINGI SEBIS PÄKAPIKK.

KÄRMELT KOJU LENDAS JAAK,
LAULIS RÕÖMSALT VAAK-VAAK-VAAK.
OMA KINGITUSE SAI,
PEALEKAUBA PIKA PAI.

Hando Runnel

LASTE RÕÕM

LUMI JA LAPSED, KINDAD JA KÄED,
KUUSED JA KUKUD, KELGUD JA MÄED,
VANAD JA NOORED, RIKKAD JA NEED,
KELLEL ON TASKUS TUHAT IDEED,
TUNNEVAD: TÄNA ON MURTUD ME VÕIM.
JÕULULAPS TULGU, ON TÜHI TA SÕIM!

Milvi Panga

LUMI-LUMI

LUMI LIUGLEB
LEPA PEALE,
KÕRGEKS KAANEKS
KAEVU PEALE,
MÜTSIKS MUTI-
MULLA PEALE,
LAULUKS LAPSE
KEELE PEALE.

Heli Illipe-Sootak

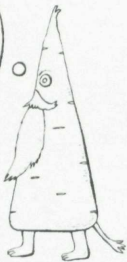
TULI TALI, TALVEKENE

TULI TALI, HÖLMAD VALLA,
LUMEHÖLMAD, JÄISED, KÜLMAD,
TULI TALI TUISKU TOOMA,
TORMITUULI PAISUTAMA,
MAAD JA METSA KAISUTAMA
HELBEKIRJA LABAKUGA.

TULI TALI NIIDU PÄÄLE,
LUHA PÄÄLE, HIIEMÄELE,
TULI ÜLE JÄRVEVETE,
SOO JA RABARINNAKU
ÜLE KIVILINNAKU,
HÄRMALÕNGAIS JUUKSED VALLA.

TULI TALI, TALVEKENE.

LÄHEN
ÜLLATAN
KAPSAST!

Kristiina Kass

JÕULUVANA HABE

Üleeile hommikul, kui jõuluvana oma naisukese laulmise ja potikaante kolistamise peale silmad lahti tegi, oli kõik veel nii nagu enne: tema täpiline pidžaama oli kortsus, juuksed püsti ja pikk valge habe sassis.

Aga kui jõuluvana täna hommikul ärkas ja hambaid pesema läks, tundus talle, nagu poleks kõik päris korras. Pidžaama oli küll sama kortsus ja juuksed sama turris nagu alati, aga habe ... Jõuluvana heitis pilgu peeglisse, hõõrus silmi ja hüüatas siis ehmunult:

„Minu habe! Naisukene, kus mu habe on?”

Jõulueit jättis pannkookide praadimise ja laulmise pooleli ning tormas vannituppa. Ta leidis eest jõuluvana, kes ei näinud enam üldsegi jõuluvana moodi välja. Tal ei olnud enam pikka pehmet habet, vaid selle asemel peaaegu paljas lõug, millest turritas siit-sealt välja lühikesi karvatuuste.

„Heldene aeg, vana! Kus su habe ometi on? Sa näed välja nagu kitkutud kana!”

Jõuluvana vajus murelikult vetsupoti kaanele.

„Kuidas ma lähen niisugusena kinke jagama? Mind ei tunne ilma habemeta keegi ära! Peetakse veel murdvargaks ja aetakse luuaga majast välja. Või kutsutakse politsei ja viiakse pokri! Jõuluvana! Jõululaupäeval!”

Jõuluvana tõmbas lörinal nina.

„Kulla vana, ega nutmine ei aita,” ütles jõulueit ja patsutas jõuluvanal lohutavalt pead. „Küll me sulle kuskilt teise habeme asemele leiame. Aga kõigepealt võiksid väheke välimust kohendada.” Ja jõulueit torkas jõuluvanale kätte habemeajamismasinat.

Hommikulauas oli seekord vaikne, kuigi pika laua ümber istus peale jõuluvana ja eide veel kaksikümmend kaheksa päkapikku. Mõned päkapikud sosistasid vaikselt omavahel ja piidlesid

altkulmu jõuluvana paljast lõuga, teised jõllitasid seda täiesti avalikult, suud ammuli. Aga mõned määrisid pannkoogile väga keskendunult maasi-kamoosi ega söandanud taldrikult pilkugi tõsta. Tavaliselt nii elavas jõuluõhtu hommikusöögi-lauas valitses nüüd üsna kohmetu meeoleolu.

„Mul on teadaanne!” katkestas jõlueit piinliku vaikuse. „Nagu ehk mõned teravasilmsed on märganud, pole jõuluvanal enam habet. See on kadunud. Varastatud. Võib-olla on teist mõni öösel midagi kahtlast märganud?”

Kõik kakskümmend kaheksa päkapikku raputasid päid – nad olid juhtumi ajal sügavas unes.

Aga jõuluvanal oli juba kiire. Oli ju enne kingijagamise tööd vaja uus habe muretseda. Jõuluvana pani selga punase mantli, tõstis krae silmini ja hüppas rekke. Põhjapõdrad kihutasid täie hoo-ga karnevalipoe ukse ette.

Müüja ei tundnud jõuluvana ära, aga küsis siiski viisakalt, mida härra soovib.

„Kas teil habemeid on?” tahtis jõuluvana teada.

„Loomulikult! Pikka ja lühikest, sirget ja lokkis, musta, kollast, punast, pruuni, sinist – teile võiks Sinihabeme lокkis habe tõesti hästi sobida!”

„Täna ei, mul oleks vaja jõuluvana habet,” teatas jõuluvana. „See peab olema pikk, valge ja kohev.”

Karnevalipoe müüja raputas pead ja laiutas käsi. „Kallis härra, nüüd on ometi jõuluõhtu! Kõik jõuluvanakostüümid on koos habemetega välja laenatud.”

Jõuluvana muutus nõutuks. „Vahest siiski

vaatate veel! Kui valget ei leia, lepin halliga. Aga sinist ega musta ei taha ma küll mitte!”

Müüja ohkas ja hakkas sahtleid ja kaste läbi otsima. Jõuluvana kopsis närviliselt kinganinaga põrandat ja vilksas iga natukese aja tagant seinal tiksuvat kella vaadata.

Järsku hüüatas müüja rõõmsalt:

„Vaata aga! Oligi siin veel üks!” ja tõmbas kõige alumisest sahtlist välja viletsavõitu tolmu-nud habemetuustiku. Mõlemad, nii müüja kui ka jõuluvana, jõllitasid hetke ebalevalt habet. Siis lausus müüja:

„Teate mis – ma annan selle habeme teile jõuluringiks! Raputame tolmu maha ja harjame veidi, eks. No näete – nüüd see on nagu uus!”

Müüja sidus habeme nõõrijupiga jõuluvana näo ette, näitas siis peeglit ja kiitis. Jõuluvana turtsus, sest igasse suunda turritavad tehiskiust habemekarvad kõditasid ta nina ja tolmu tungis sõõrmetesse.

„Terviseks!” soovis müüja. „Ja häid jõule!”

Kui sina nüüd jõuluvana näed, uuri teraselt tema habet! Kui see tundub veidi pulstis ja ebaloomulik, võid olla üsna kindel, et tegemist on pesuehtsa jõuluvanaga!

Kindlasti tahad sa teada, mis jõuluvana pärihabemega juhtus? Kahjuks on nii, et keegi ei oska seda veel päris kindlalt öelda. Uurimused on pooleli. Aga väga tõenäoliselt saab mõni üleannetu päkapikk nuhelda.

Triinu Ojar

KOER JA TALV

Suur must koer ja inimene on sõbrad. Koer tahab alati seal olla, kus inimene on. Ja kui koerä ei ole näha, hakkab inimene teda varsti otsima.

Talvel tahab inimene rohkem toas olla. Seal soojas on hea lugeda, muusikat kuulata ja laisk olla. Koer tikub siis inimese juurde tuppa – ta tahab ka soojas toas laisk olla. Lugeda koer ei viitsi, aga muusikat kuulab ta küll. Muusika kuulamine teeb uniseks ja siis tuleb laisk olemine paremini välja.

Triinu Ojar

PINI JA TALV

Suur must Pini ja inemine ommaq sõbraq. Pini taht kõgõ säääl ollaq, kon inemine om. Ja ku pinni olõ-i nätäq, nakkas inemine tedä pia otsma.

Talvõaigu taht inemine inämb tarõn ollaq. Säääl lämmän om hää lukõq, muusikat kullõlda q ja laisk ollaq. Pini tükk sõs inemise mano tarrõ – tä taht kah lämmän tarõn laisk ollaq. Lukõq pini ei viisiq, a muusikat kullõs tä külh. Muusika kullõminõ tege unitsõs ja sõs tulõ laisk olõminõ parõmbahe vällä.

Triinu Ojar

KOER JA LUMEST NAINE

Koera inimestele tulevad linnast sõbrad külla. Linnas ei saa nad lumega mängida, sest lumi on linnas must ja kole. Sõbrad tahavad hirmsasti õues olla, ennast lume sisse peita, lumesõda ja teisi põnevaid asju teha.

Kõigi lolluste lõpetuseks teevad sõbrad lumest naise. Lumest naine on teistsugune kui lumemees või lumememm. Lumest naine on pärisnaise moodi. Tal on tissid ja suur taguots.

Inimesed panevad lumest naisele tema nina alla suurte tisside peale süüa. Kui inimesed ei näe, näppab koer söögi ära. „Las nad arvavad, et lumest naine oskab süüa,” mõtleb koer.

Triinu Ojar

KOERALE TULEB UUS AASTA

Inimesed korraldavad aastavahetuse ajal peo ja kutsuvad sõbrad külla. Kõik sõbrad toovad koerale midagi kaasa. Üks sõber toob kuivatatud seakõrva, teine -saba ja kolmas närimiskondi. Küll pini on rõõmus!

Inimesed teevad oma sõpradega erinevaid sööke. Siis nad söövad, räägivad juttu, tantsivad, siis jälle söövad ja nii edasi. Koer sööb ka iga kord, kui inimesed söövad. Inimeste kõhud saavad väga täis. Koera kõht samuti, ta ei taha enam isegi närimiskonti närida.

Siis lähevad inimesed välja rakette vaatama. Seda koer ei taha, sest ta kardab rakette. Aga üksinda tuppä jääda on ka hirmus. Koer läheb siiski inimestega välja ja hoiab end oma inimese ligi. Kui ta saaks, roniks ta päris sülle, nagu siis, kui ta veel väike oli. Inimesed soovivad üksteisele ja koerale head uut aastat ja kõik kallistavad.

Kui raketid otsa saavad ja uus aasta juba natuke aega käes on olnud, lähevad kõik magama. Koer näeb unes, et ta tahaks närimiskonti närida, aga ei saa, sest kont jookseb eest ära.

Joonistanud Marja-Liisa Plats

**KAUADOOTUD
JÕULUIME**

JÄLLE NEED TÛUTUD JÕULUD!
AINULT VÄLJAMÕELDISED JA
TÛHI PILLERKAARITAMINE.

KOMMID JA
PIPARKOOGID... PÄH!
HAMBAKAARIESE
TEKITAJAD!

KAALIKAHAUTIS ON
KOSUTAV NII KEHALE
KUI HINGELE!

IGAL POOL SÄRAVAD
KAUNISTUSED... FUI!
KES SELLE KÕIK
KINNI MAKSAB?!

TERE, ONU!
JÕULUINGLIIT
RÕÖMU TEILE!

HÄID
JÕULE!

LAPSUKESED, POLE SIIN
MINGEID INGLEID! AINULT
LUMEPILVED JA LENNUKID.

OI, VAADAKE! PÄKA-
PIKK JOOKSEB!

AH?
KUS!?

OO! ON NEED
VIRMALISED VÕI
PÄRIS INGLID?

TEATE, ONU, MINU ISA
ÛTLEB IKKA, ET JÕULUIMESID
JUBA POEST EI OSTA. NEIL
PEAB LASKMA SÛNDIDA.

JUST!

MINU ISA KÛLL
MIDAGI IMEDEST
EI RÄÄKINUD...

ISTUME SIIN JUBA
KOLM TUNDI JA
MINGEID KINKE POLE
TOODUD!

VAATA, ET SINA
TÄISKASVANUNA
MINGIT MUINASLUGU
USKUMA EI HAKKA!

KUID SAMAL ÕÖL...

POJAKE, ANDESTA!
JÕULUD ON LOOMU-
LIKULT OLEMAS, KUI
SA VAID ISE USUD!

HOMMIKUL...

OHOO!
LÕPUKS
OMETI MU
ESIMENE
JÕULUIME!

MIDA PEAB ENNE SÖÖKI TEGEMA?

Tänase jutu tarvis rääkisid Hans ja Grete Tähekesele sellest, mida teevad Baierimaa lapsed enne, kui söögilauda istuvad. Kas ka sina nii käitud?

Baierimaa emmed-issid käivad korra nädalas ikka restoranis söömas. Peaegu alati võtavad nad ka lapsed kaasa.

Enne sööki on kõigepealt kindlasti vaja käed korralikult ära pesta. Miks, küsid sa? Sest sinu käte peale tulevad iga suguste asjade küljest, mida puudutad, kõiksugu bakterid. Bakterid on sellised imepisikesed olevused, kes toiduga kõhtu sattudes võivad sulle veidi kõhuvalu tekitada ...

Teiseks panevad lapsed alati väikese salvrätiku (kas riidest või paberist) endale rinnale või sülle – kuidas paremini meeldib. Miks, küsid jälle? Oled ju juba suur ja ei aja endale sööki enam peale ...? Isegi suured inimesed teevad seda vahel. Kui sa sööd suppi või kastmega toitu, siis võib kõigil juhtuda, et mõni tilk kahvli või lusika pealt sülle või kõhule kukub. Viisakas on oma riideid hoida ja salvrätti juba enne kasutada – siis oled ka pärast söömise lõpetamist ilus ja puhas.

GRETE SEOB
SALVRÄTI RINNALE.

Seejärel võib hakata sööma. Kõige rohkem süüakse kas eelrooga või põhirooga ja magustoitu. Suurematel ja tähtsamatel õhtusöökidel söövad emmed-issid vahel ka kõike kolme. Ka Baierimaa lapsed ootavad alati väga just magustoitu – lapsed on selles suhtes ühesugused üle kogu maailma.

SELLISENA PAISTAVAD BAKTERID LÄBI MIKROSKOOBII.

Aga päkapikud!!! Nemad käivad vahel lausa kogu aasta jooksul piilumas, et keegi lastest ei nuruks emmelt-issilt ainult magustoitu, vaid sööksid korralikult ka muud toitu! Pea seda meeles! Mina olen täitsa kindel, et kui päkapikud juba Baierimaal seda jälgivad, siis teevad nad nii kindlasti ka meil Eestis!

Ja kui lapsed on kõiki neid nii lihtsaid viisakusreegleid täitnud ja söönud korralikult ka soolast toitu, siis on jõuluvana alati nendega väga helde. Täheke küsis Hansu ja Grete käest, et mis saab nende lastega, kes kõike risti-vastupidi teinud on? Tead, nad isegi ei tahtnud vastata!

Kris Leinatamm
KOHTUME JÄLLE!

Joonistanud Aleks Peetson restoranist Baieri Kelder

Aga mida sina teed enne, kui söögilauda istud?.....

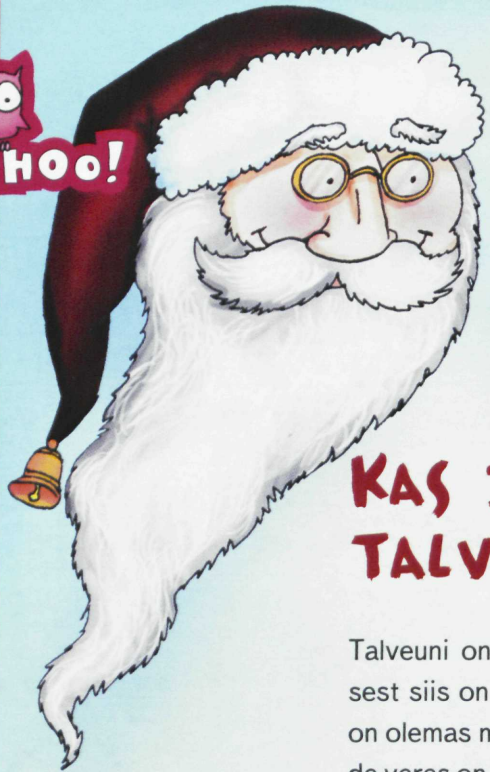
Saada vastus lahtisel postkaardil ajakirja Täheke toimetusse enne 20. detsembrit!

Address on Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastanute vahel loosime välja lõuna- või õhtusöögi restoranis Baieri Kelder Tallinnas.

OHHO!

KAS JÄÄKARUD MAGAVAD TALVEUND?

Talveuni on loomadele vajalik selleks, et hoida talvel jõudu, sest siis on looduses vähem toitu. Talveune tekitab aine, mis on olemas mõnede loomade veres. Huvitav on see, et jääkarude veres on see aine olemas, aga täielikult talveunne nad ei jää. Vanasti arvati, et emased jääkarud magavad talveund, kuid see pole päris tõsi. Emased jääkarud söövad augustis ja septembris hästi palju, siis kaevavad lumme koopa ja sünnitavad novembris või detsembris kutsikad. Nende kehatemperatuur langeb, aga vähem kui teistel talveunes loomadel, samuti pole nende uni väga sügav. Nii et see on natuke talveune moodi, aga mitte päris.

ZZZZ
NRRP...

KUI VANA ON JÕULUVANA?

Oleneb, kelle käest küsida. Esimene, keda on omamoodi jõuluvanaks peetud, oli Püha Nikolaus, kes elas umbes 1700 aastat tagasi Türgis. Habeme ja punase kuuega tüsedat jõuluvana tuntakse umbes 70 aastat, esimesena olevat teda sellisena näinud Ameerikas elav rootslane Haddon Sundblom. Sadakond aastat tagasi öeldi lastele, et jõuluvana elab Põhjanabal, aga 1927. aastal ütles Soome lastesaatejuht Markus Rautio, et jõuluvana elab Lapimaal Korvatunturil.

KES MÕTLES VÄLTA JÕULUKAARDID?

Esimesed jõulukaardid trükiti Inglismaal, kus 1843. aastal lasi postiametnik Henry Cole joonistada postkaardi, millel oli kujutatud laua ääres pidutsevat perekonda. Jõulukuuske või kingitusi seal polnud, perekond jõi veini. Järgmistel aastakümnetel levis jõulukaartide saatmise komme sealt üle maailma. Viimasel ajal saadetakse neid üha vähem, sest inimesed saadavad tervitusi arvuti või mobiiltelefoni teel.

Joonistanud Anni Mäger

JÕULUMAA

Läksin jõulumaale ma,
tule ruttu kaasa sa!
Ootan sind seal ukse ees,
kus imesid on sees.
Lähme sisse ruttu-ruttu,
muidu jõuluvana jääb meil tuttu.
Palju päkapikke on seal maal,
kinke täis on terve saal!

*Anna-Liisa Palok, 5. kl,
Võru gümnaasium*

*Joonistanud Grete Sirge, 2. kl,
Laeva põhikool*

PURAVIKU SÕBER

Elas kord puravik. Ta oli kole üksildane. Ükskord nägi ta mätta taga mingit punast asja. Hiljem, kui punane asi pikem oli, siis nägi ta, et see on hoopis pilvik. „Tere pilvik! Mida sa teed?“ hüüdis puravik. „Ma ei tea, äkki saaks sõpradeks?“ pakkus pilvik. Puravik muidugi tahtis. Ja kui nad veel pannil pole, siis elavad nad koos rõõmsalt elu lõpuni.

*Frederik Tihhonov, 2. kl,
Jüri gümnaasium*

Joonistanud Helerin Kadak (3 a), Riisipere lasteaed

RÄPIKUD

Nüüd te soovite kindlasti teada, kes on räpikud? Need on räppivad loomad. Nad kargavad ringi ja muudkui räpivad. Muud nad ei teegi, no vahepeal söövad ja magavad ka, aga suurema osa ajast nad muudkui räpivad. Mulle nad eriti ei meeldi, kuigi nad on väga nunnud. Mulle lihtsalt ei meeldi eriti räppmuusika. Mis te arvate, kui meie, inimesed, hakkaksime ka räpikuteks?

*Triinu Läst, 4. kl,
Kadrioru saksa
gümnaasium*

*Joonistanud Dely Kroll (8 a),
Väike-Maarja*

LAPSE KISA

Laps kord jonnis emaga,
laps kord jonnis temaga:
„Kooli minna ma ei taha,
kool on väga, väga paha!“

Ema ütles lohutuseks:
„Kool on sulle kohustuseks.“
Kuid mis ütles isa?
„See on lapse kisa.“

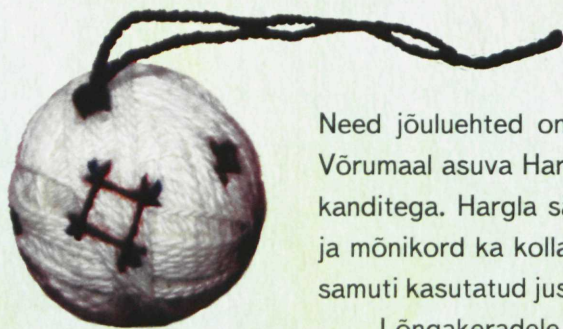
*Tõiv Helm (9 a),
Tartu*

*Joonistanud Anna-Grete Juchnewitsch (9 a), Pääskülast
„See perekond on minu oma, tahan saada poissi ja tüdrukut ning head meest!“*

LÕNGAKERAST JÕULUEHTED

Need jõuluehted on tehtud lõngakeradest ning kaunistatud Võrumaal asuva Hargla kihelkonna vanadelt särkidelt pärit tikanditega. Hargla särke kaunistati enamasti punaste, siniste ja mõnikord ka kollaste tikanditega. Jõuluehete tegemisel on samuti kasutatud just valget, sinist ja punast värvi lõnga.

Lõngakeradele võib tikkida ka teistsuguseid motiive, näiteks riste. Aga jõulupuud võib kaunistada ka ilma tikanditeta lõngakeradega, millele on mitmevärviline pael riputamiseks külge pandud.

HARGLA NEIU SÄRGI ALUMISE ÄÄRE KIRI

JOONIS RAAMATUST „EESTI RAHVARÕIVAD XIX SAJANDIST JA XX SAJANDI ALGULT“, TALLINN, 1957

Meisterdamiseks läheb vaja

- *eri suurusega lõngakerasid (soovitavalt valget, punast ja sinist värvi),
- *suure silmaga pikemat nõela ja
- *kääre.

Ehete riputamiseks võib lõngakerade külge kinnitada lihtsalt lõngast tehtud aasad. Aga riputamiseks võib punuda ka näiteks kolmevärvilise nõöri. Sellist nõöri punutakse nagu juuksepatsi.

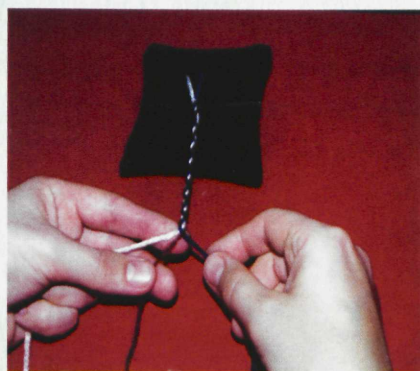
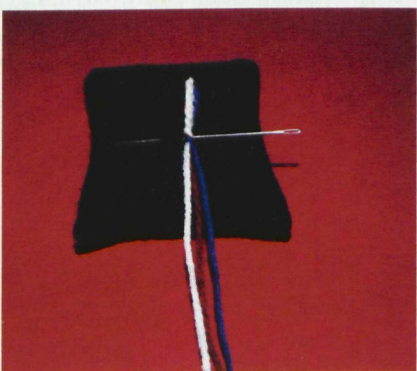
Head meisterdamist!

KÕIGEPEALT TIKI LÕNGAKERALE AVATUD NURKADEGA RUUT.

SEEJÄREL TIKI SINISE LÕNGAGA RUUDU NURKADESSE KAUNISTUSEKS VÄIKESED PISTED.

JÕULUEHTE RIPUTAMISEKS VÕID PUNUDA NÄITEKS KOLMEVÄRVLISE NÖÖRI.

Meisterdamist õpetas Tuuli Tubin.

MINUST
EI TEE KEEGI
JÕULUEHET!
AINULT HAPU-
KAPSAST!

AASTAAJAD MEIE EUROOPA KODUS

Sofia Prelova (5 a), Tallinn

Triinu Sepp (8 a), Tallinn

Aleksei Botška (11a), Kohtla-Järve

Mattia Maidla (4 a), Põlva

Joonistusvõistlus “Aastajad meie Euroopa kodus” on jõudnud lõpule. Aitäh kõigile osavõtjatele! See, et te nii andekad kunstnikud olete, tegi žürii valiku väga keeruliseks. 11.–20. detsembrini ajavahemikus 11.00–17.00 võib paremaid töid näha Tallinnas Euroopa Liidu majas aadressil Rävala 4/Laikmaa 15. Nüüd avaldame nende laste nimed, kelle tööd ilmuvad Euroopa Parlamendi Eesti infobüroo lauakalendris:

Eva Fink (Tallinna prantsuse lütseum); Sofia Prelova (Tallinna Vindi lasteaed); Oliver Kielas (Kilingi-Nõmme lasteaed Kröll); Bert Bergstein ja Triinu Sepp (Tallinna Pelgulinna gümnaasium); Oskar Söber (Tallinna lasteaed Rabarüblük); Grete-Liis Veiert ja Tobias Erik Liiva (Tallinna lasteaed Vesiroos); Brita Liivamaa (Laagri keskkool); Irma Shiryaeva ja Polina Dogadko (Tallinna Arbu lasteaed); Diana Kaev (Tallinna Vindi lasteaed); Sarah Elisabeth Allak (Tallinna lasteaed Kaseke); Tony Privits (Vändra gümnaasium); Kätlin Kask (Lümända põhikool); Liset Paulus (Pärnu Raeküla lasteaed); Jon Silver Eerma ja Chris Ian Altvälja (Mustamäe laste loomingu maja kunstiring); Katrin Zaitseva (Tallinna Laagna gümnaasium); Kreetta Suitsberg (Türi gümnaasium); Marili Pöld (Tabasalu muusikakooli kunstiklass); Nele Liis Sams (Tori lasteaed); Aleksei Botška (Kohtla-Järve Ahtme kool); Agnes Podgorlov (lasteaed Sajajalgne); Mirel Luhalaid (Päikeseratta rühm); Mattia Maidla (Põlva lasteaed Mesimumm).

Lumemeeste pidu. Tobias Erik Liiva (6 a), Tallinn

Irma Shiryayeva (4 a), Tallinn

Chris-Jan Altvälja (7 a), Tallinn

Sarah Elisabeth Allak (6 a), Tallinn

Katrin Zaitseva (10 a), Tallinn

Kätlin Kask 4 kl, Linnarada põhikool

TÄHEKE

„Kui palju on veel jõuludeni aega jäänud?“ pärib Juku emalt.
 „Tervelt üks kuu,“ ütleb ema. „Aga miks sa küsid?“
 „Mul on vaja teada, millal heaks lapseks hakata!“

Juku on koos emaga vanaema juures külas. Enne uinumist vigiseb ta voodis:

„Armas jõuluvana, palun kingi mulle MP3! Armas jõuluvana, kas sa kuuled mind? Mul on vaja MP3-e!“

„Kuule, Juku, mis sa karjud, kas siis jõuluvana sind kuulda saab?“ pahandab ema, kes magab samas toas.

„Võib-olla jõuluvana ei saagi, aga vanaema kuuleb mind kindlasti!“

Juku isa ostab Juku emale jõuludeks käekoti. Juku uurib: „Kas see on emale üllatus?“

„Aga loomulikult!“ vastab isa. „Ta lootis saada kasukat.“

Telli Täheke koju käima!

6 kuud – 114 krooni

12 kuud – 199 krooni

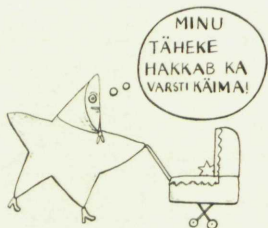
otsekorraldus – 13 krooni kuus

Kui täidad selle kaardi ja paned postkasti, saadame sulle tellimisarve märgitud aadressil!

Nimi

Aadress

Telefon, e-post

Litsents nr 613

MAKSTUD VASTUS
EESTI

AS Express Post
Maakri 23 a
10145 Tallinn

Ratsaväele on hobused ülimalt vajalikud. Aga kui nälg tuleb, süüakse hobused ära.

Polaaruurijatele on koerad hädavajalikud. Aga kui uurijad nälg jäävad, siis pistavad nad oma koerad nahka.

Jõuluvanale on päkapikud väga vajalikud abilised. Aga kui nälg tuleb ...

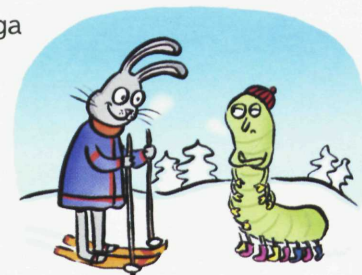

Jänes küsib sajalajlselt: „Kas tuled minuga talvel suusmatkale?“

„Ei tule!“ teatab sajalajgne.

„Miks?“ imestab jänes.

„Igal talvel läheb nii, et kui olen lõpuks kõik suusad alla saanud, siis on kevad juba käes...“

Mees läheb nõia juurde ja palub endale käejoonte järgi tulevikku ennustada.

„Teie saatus on kohutav!“ hüüab nõid. „Teid tapetakse just jõulupühade eel! Seejärel teid tükeldatakse, pannakse pannile ja süüakse koos hapukapsaste ja kartulitega!“

„Oot-oot, kas tõesti... Las ma võtan kõigepealt oma seanahksed kindad käest!“ ütleb mees.

Peres on kolm tütar. Jõulukuul toob päkapikk kommi.

„Emme, miks minu kommi nimi on „Maasikas?““ pärib esimene tütar. „Eks ikka seepärast, et sinna on pandud maasikamoosi!“ arvab ema.

„Aga miks minu kommi nimi on „Ananassi?““ küsib teine tütar. „Sest selle sees on ananassitaidis!“ ütleb ema.

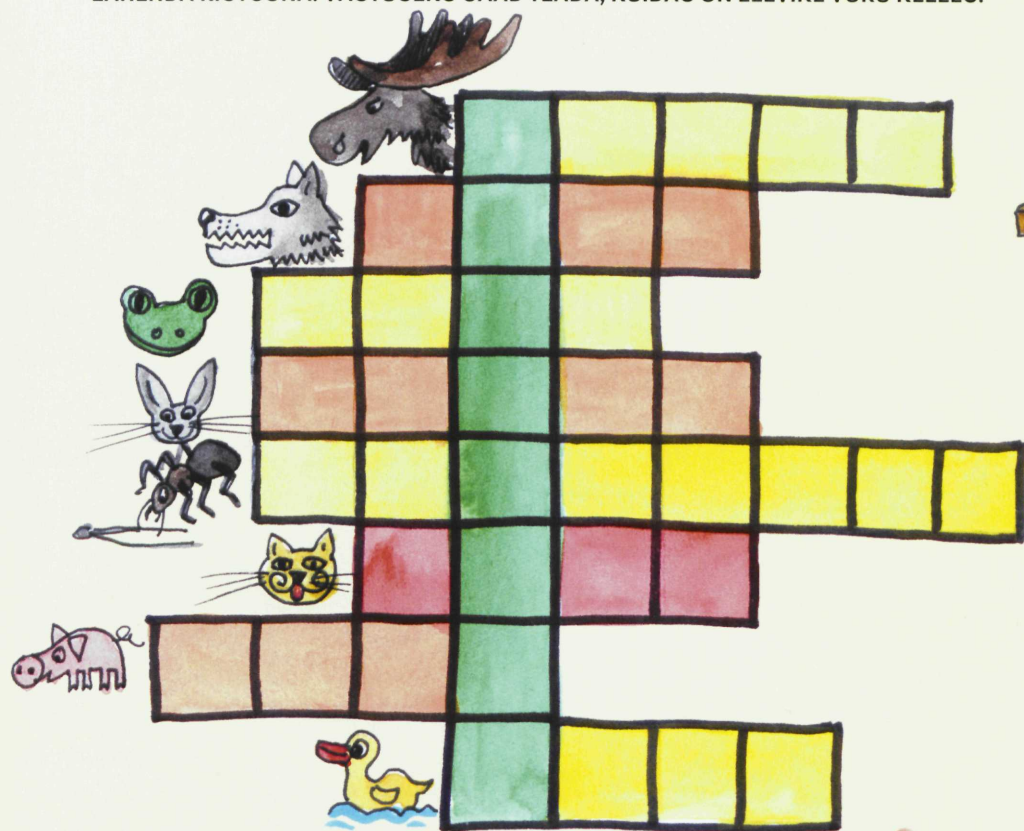
„Ahhaa, nüüd ma tean, mis on minu kommi sees, kui sellele on kirjutatud: „Miisu!““ teatab kolmas tütar.

Joonistanud Elina Sildre

LAHENDA RISTSÕNA. VASTUSEKS SAAD TEADA, KUIDAS ON LEEVIKE VÕRU KEELES.

AITA LEEVIKESEL LINNUMAJA ÜLES LEIDA.

KUI PANEDTÄHED ÕIGESSE JÄRJEKORDA,
SAAD TEADA, MIS LINNUGA ON TEGU.

SEVAR

KARASAH

VARBANEL

HÄRN

GURK

NOLDKUKK

KKUK

Joonistanud Anu Loigu

**Tähekeste toimetuse ootab vastuseid 20. detsembriks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja DVD „Autod“!**

NOVEMBRIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON PRIIT PEEDEL VÖRUMAALT. PALJU ÕNNE!

**Osale ja
võidai!**

BIONICLE TÄHEKIRI

Mida otsivad Toa Mahrnid oma missioonil?
Olge vastus tähnista X-iga.

Elumaski Karnevalimaski Draakonimaski

Nimi: _____
Address: _____

KUI JULGE JA VAPPER SA OLED?

Litu Toa Mahrnidega nende kõige rohkem väljakutses esitaval missioonil! Kõige sügavamal pimedas ookeanis, kus võimutsevad saatatlikud koletised, on peidetud kõikvõimas elumask. Sul on vaja leida mask enne, kui su hapnik lõpeb! Niisiis, hinga sügavalt ja testi oma julgust!

HIND 15 KROONI

postkaardi hiljemalt 20. detsembriks aadressil Täheke, Roosikrantsi